गृत्समद् (आङ्गिरसः शौनहोत्रः पश्चाद्) भार्गवः शौनकः।ऋतुदेवताः - १ इन्द्रो मधुश्च, २ मरुतो माधवश्च, ३ त्वष्टा शुकश्च, ४ अग्निः शुचिश्च, ५ इन्द्रो नभश्च, ६ मित्रावरुणौ नभस्यश्च। जगती

तुभ्यं हिन्वानो वसिष्ट गा अपोऽधुक्षन्सीमविभिरद्रिभिर्नरः।

पिबेन्द्र स्वाह्य प्रहुतं वर्षद्भतं होत्रादा सोमं प्रथमो य ईिहीषे॥ २.०३६.०१

तुभ्यम्- ते। हिन्वानः- प्रेर्यमाणो रसः। गाः- चिद्रश्मीन्। अपः- मूलशक्तिधाराः। वसिष्ट- अधिवस्ते। सीम्- एनं सोमं रसम्। नरः- नेतार उपासकाः। अविभिः- रक्षाभिः। अद्रिभिः- स्थैर्यप्रतीकपाषाणैः। अधुक्षन्- दुहन्ति। प्रथमः- मुख्यः सन्। यः। ईशेषे- स्वामित्त्वं करोषि तादृशः। इन्द्र। प्रहुतम्- समर्पितम्। वषट्कृतम्- मन्त्रपूतम्। सोमम्- रसम्। होत्रात्- होतुः। पिब- अनुभव। स्वाहा- हविष्प्रदानवाची। सुष्ठु आभिमुख्येन आह्वानं स्वाहा। ह्वेज् शब्दे॥१॥

युज्ञैः सम्मिश्धाः पृषितीभिर्ऋष्टिभिर्यामेञ्छुभ्रासौ अञ्जिषु प्रिया उत। आसद्यो बर्हिभैरतस्य सूनवः पोत्रादा सोमं पिबता दिवो नरः॥ २.०३६.०२

यज्ञैः। संमिश्ठाः- सम्यक् मिश्रिताः। पृषतीभिः- जिज्ञासावेदनप्रतीकभूताभिर्मृगीभिः। ऋष्टिभिः-आयुधेः। यामन्- मार्गे। शुभ्रासः- शुक्काः। उत- अपि च। अञ्जिषु प्रियाः- अलङ्कारप्रियाः। भरतस्य सूनवः- रुद्रजाः। दिवो नरः- दिव्याः। बर्हिः- दर्भासनं चित्तासनं वा। आसद्य- आसाद्य। पोत्रात्- पोतुः शोधकस्य रसस्य त्रातुः। सोमम्- रसम्। पिबत- अनुभवत ॥२॥

अमेवं नः सुहवा आ हि गन्तेन नि बर्हिषि सदतना रणिष्टन।

अथा मन्दस्व जुजुषाणो अन्धंसस्त्वष्टर्देवेभिर्जनिभिः सुमद्गणः॥ २.०३६.०३

अमेव- सहैव । नः- अस्मान् । सुहवाः- शोभनाह्वानाः । आ गन्तन- आगच्छत । बर्हिषि- आसने । नि सदतन- उपविशत । रणिष्टन- रमध्वम् । अथ- अनन्तरम् । देवेभिः- देवैः । जनिभिः- देवीभिः । सुमद्गणः- शोभनगणः सन्। त्वष्टः- शिल्पाधिदैवत । अन्धसः- हव्यम् । जुजुषाणः- सेवमानः । मन्दस्व- आनन्दय ॥३॥

आ विक्षि देवाँ इह विप्र यिक्षं चोशन्होंतिर्नि षदा योनिषु त्रिषु। प्रति वीहि प्रस्थितं सोम्यं मधु पिबाग्नीध्रात्तवं भागस्यं तृष्णुहि॥ २.०३६.०४

देवान्। इह- अत्र। विप्र- मेधाविन्। आ वह- आभर। यक्षि- यज। होतः- देवाह्वातः। उशन्-कामयमानः। त्रिषु योनिषु- भूर्भुवःस्थानेषु। नि षद- निषीद। प्रस्थितम्। सोम्यं मधु- रसम्। प्रति वीहि- प्रतिकामयस्व। आग्नीध्रात्- अग्नीन्धकात्। तव- ते। भागस्य- भागम्। पिब- अनुभव। तृष्णुहि- तृप्तो भव॥४॥

एष स्य ते तन्वो नृम्णवर्धनः सह ओजः प्रदिवि बाह्वोर्हितः। तुभ्यं सुतो मेघवन्तुभ्यमार्भृतस्त्वमस्य ब्राह्मणादा तृपत्पिब॥ २.०३६.०५

एषः स्यः- स एषः । ते- तव । तन्वः- रूपस्य । नृम्णवर्धनः- वीर्यवर्धकः । सहः- सहनशीलत्त्वम् । ओजः- तेजः । प्रदिवि- प्रकर्षाकाशे । तव- ते । बाह्वोः- भुजयोः । हितः- निहितः । तुभ्यम्- ते । सुतः- निष्पादितो रसः । तुभ्यम्- त्वदर्थम् । आभृतः- आहृतः । अस्य- एतस्य । ब्राह्मणात्-मेधातो मन्त्रतो वा । तृपत्- तृप्यन् । आ पिब- अनुभव ॥५॥

जुषेथां यज्ञं बोधंतं हर्वस्य मे सत्तो होता निविदः पूर्व्या अनु। अच्छा राजीना नर्म एत्यावृतं प्रशास्त्रादा पिबतं सोम्यं मधु॥ २.०३६.०६

यज्ञम्। जुषेथाम्- सेवेथाम्। मे- मम। हवस्य- आह्वानम्। बोधतम्। सत्तः- निषण्णः। होता-देवाह्वाता। पूर्व्याः- सनातनान्। निविदः- मन्त्रान्। अनु। राजाना- राजानौ मित्रावरुणौ। मित्रः स्नेहाधिदैवतम्। ऋताधिदैवतं वरुणः। अच्छ- अभिलक्ष्य। आवृतम्- मन्त्रावृतम्। नमः। एति-गच्छिति। प्रशास्त्रात्- अनुशिक्षकात्। सोम्यं मधु- रसम्। आ पिबतम्- अनुभवतम्॥६॥

